

koj svojega tajnika, da ukrene po potrebi osebno v Kozjem vse pripravljane korake. Ob enem pa pozivamo prizadete gospode v onih krajih, kjer smo tudi sprožili ustanovitve posojilnice in od koder istotako nismo prejeli še odgovorov, naj se nam čim preje naznani, kako daleč je stvar napredovala, da vemo, kako zapričeto delo nadaljevati. Ako bi pa še v katerem kraju radi imeli posojilnico, bomo stvar vedno radi podpirali, če se izkaže, da je tak zavod iz narodnogospodarskih ozirov potreben.

Zveza slovenskih posojilnic v Celji.

Dunaj. (Ormoški sodnijski pristav.) Poslanec J. Žičkar in tovariši so stavili do pravosodnega ministra naslednje vprašanje: Kot sodnijski pristav v Ormožu je bil pred kratkim nastavljen uradnik, ki ni zmožen slovenščine ne v govoru, ne v pisavi. V Ormožu se je ustanovilo mesto drugega pristava vsled nove sodne uprave. Da se je nastavil na to mesto Nemec, vzbudilo je veliko ogorčenje v ormoškem okraju, kajti v tem okraju prebiva po zadnjem ljudskem štetju 18.409 Slovencev in samo 583 Nemcev. Tem večje pa je bilo ogorčenje, ker je prvi sodnijski pristav itak goreč pristaš nemške stranke. Vznemirjenje slovenskega prebivalstva si tem lažje razlagamo, ker dšesdanje politično življenje novoimenovanega pristava ne daje nobenega poročstva, da bi politični tok ne uplival na njegove sodnijske opravke.

Toda mimo vsega tega dr. Viljem Stepišchnegg tudi ni dovolj zmožen slovenščine ne v besedi ne v pisavi. To se razvidi že iz tega, da se imenovani poslužuje v občevanju s strankami besednjaka.

Z ozirom na vsa ta dejstva smo prepričani, da je nezmožen za tako važno mesto, kakor je mesto kazenskega sodnika v Ormožu; sicer je to le hudobna igra z ljudskim blagom.

Podpisani vprašajo: Ali so Nj. Eks. g. pravosodnemu ministru znane razmere pri c. kr. sodnji v Ormožu, ali mu je znano pomnoženje nemške posesti? Ako mu je znano, kaj misli storiti, da se kmalu ljudstvo pomiri? Ali je voljan skrbeti, da se po slovenskih krajih nastavlja pravnik, ki so v besedi in pisavi slovenščine zmožni in ki morejo v slovenščini občeovati z ljudstvom? Dunaj, 15. decembra 1898. Žičkar in 16 tovarišev.

Iz ptujskega polja. Nedavno sem sprejel med drugimi pismi tudi jedno od Sv. Barbare, a drugo iz Leskovca. Oba kraja ležita v svetovno znanih Halozah, in menda ne bode dvomil nobeden čitatelj »Slov. Gosp.«, jeli je to blizu pruske meje ali kje na Slovenskem. Toda glej, o čudo! Po svoji stari navadi pogledam poštna pečata. Sveta nevolja polastila se me je, ko čitam St. Barbara i. d. Kollos; St. Andrā in Leskovetz. Ali je mogoče, da v teh lepih krajih že tudi nadvladajo naši nasprotniki nad domačini? Ali biva res pri Sv. Barbari — ali morda v Leskovcih toliko Nemcev? Ali za koga je neki ta poštni pečat? Morda za onih par Nemcev, ki zahajajo v jesenskem času v te lepe vinske kraje? Slovenci, kje so tisti časi, ko nam bodo tudi samo za nekaj mesecev delali slovenske napise, kakor jih imajo srečni Nemci! Ali konec bodi šale! Dovolj mi dragi »Slov. Gospodar« le jedno vprašanje. Ali res niti pri slavnoznani Sv. Barbari, niti v prijaznih Leskovcih ni jednega zavednega Slovence, ki bi se potegoval za dvojezične poštne pečate v kraju, kjer menda ne biva niti jeden Nemec ne? Saj bi menda ne bilo pretežavno, morda bi se celo prav lahko in hitro odstranil ta nedoumni krivični znak tujega nasilstva. Na noge tedaj, komu še bije srce za čast slovenskega imena! Brencelj.

Razne stvari.

Domače.

(Vesele božične praznike!) Stara navada časnika je, da želijo svojim čitateljem za visoke praznike srečo in veselje. Ker nimamo vzroka, da bi se izneverili tej stari in lepi navadi, kličemo svojim čitateljem, somišljenikom in dopisovalcem iz celega srca: Vesele in radostipolne božične praznike!

(Nemški petelini) so zagnali v državnem zboru in po nemških listih grozen krik, ko je bil slovenski sodnijski pristav dr. Silvin Hrašovec prestavljen k okrožnemu sodišču v Mariboru. Sedaj pa, ko je prestavljen ormoški pristav Karol Regula (celjski Nemec) kot namestnik državnega pravdnika v Maribor, sedaj so nemški petelini tihi, čeprav je preskočil Karol Regula iz vzrokov, ki so pravnikom popolnoma neznani, osem prednikov.

(Proti našemu listu) delujejo nemškutarji in mokračji v Mariboru in okolici na vse kriplice. Njih glavno orožje je seveda laž. Mnogo naročnikov begajo z neresnično trditvijo, da bo našemu listu poskočila cena na pet goldinarjev. To je nesramna laž. Tudi v novem letu ostane našemu listu cena kakor dosedaj. Cene mu ne bomo povišali, pač pa bomo pomnožili in poostriili v novem letu svoje napade na nemškutarsko in mokračsko sodrgo.

(Redka sreča.) Dne 25. novembra je umrl v Opatiji okrajni sodnik in svetovalec v Cirknici na Kranjskem Ivan Nedog, rodod od Sv. Benedikta v Slov. gor. Bil je samec ter zapustil nad 17 tisoč gl., kateri denar podeduje edina njegova sestra, omožena Mlinerič, posestnica pri sv. Benediktu v Slovenskih goricah.

(Slovo.) Iz Ormoža nam piše prijatelj: Dne 17. dec. t. l. je zapustil novoimenovani c. kr. davkarski kontrolor, g. France Krajnc, naše mestice, da se preseli v Marijino Celje na Gornje Štajarsko. Iz tega povoda so mu priredili čitalnica in drugi prijatelji v gostilni pri »zlatem jelenu« (g. Gomzi) odhodnico, ki je bila vrlo dobro obiskana. Odhajajoči se je lahko prepričal, da zapuščena resnična prijatelje v Ormožu, Središču in celem okraju, katerim je bil vedno prijazen, ki ga vsi spoštujejo in čislajo kot na svojem mestu zmožnega, vestnega, Bogu, cesarju in domovini vdanega uradnika. Daj Bog, da pride zopet povišan nazaj v naše kraje. B. R. N.

(Iz Starega trga.) Dne 4. dec. je umrl v 80. letu svoje starosti pošteni, zaradi gostoljubnosti daleč sloviti kmet, stari oče Jakob Apačnik. Pokojni je bil oče nadevnega, pred 25 leti umrlega bogoslovca gosp. Martina Apačnika. Oče Apačnik je bil priden, veren katoličan in pogumen narodnjak. Slovenske knjige in časopise je z veseljem in marljivo prebiral, jih pa tudi razumel in rad drugim razlagal. Za podružnico sv. Miklavža, katera stoji na njegovem posestvu in katere ključar je bil do smrti, je veliko storil in žrtvoval. Pokopan je bil na Miklavžev dan, namreč 6. decembra. Naj blagi mož v miru počiva!

(Nagle smrti) je umrl dne 17. dec. Fr. Klemenčič, veliki posestnik v Negovi v Slov. gor. Zjutraj je bil starček pri spovedi. Pride domu, gre potem na hleve, da bi konjem položil sena, a se tamkaj mrtev zgrudi.

(Skrajno žaljivo) se postopa v Mariboru proti Slovincem. Ko se je presvetli cesar zahvalil narodom za sočutje, izraženo mu na bridki izgubi cesarice, se je dala v Mariboru pribiti skrajna zahvala le v nemškem jeziku. Še le na zahtevanje poslanca J. Žičkarja so se nabili tudi slovenski lepaki. Sedaj se zahvaljuje cesar za čestitke in slavnosti povodom 2. decembra. V Mariboru so zopet skoro samo nemški lepaki. Zakaj se ne pribije ravno toliko slovenskih lepakov kakor nemških? Ali bo zopet potrebno interpelacije? Ali se mora vedno dregati, predno se da tudi Slovincem njih pravica.

(Okrajna glavarstva) imajo začetkom leta navado, da pošiljajo raznim društvom tiskovine, da se izkažejo, koliko imajo udov itd. Te tiskovine so bile, kolikor mi vemo, dozdej vedno nemške. Slavna slovenska društva s tem pozivljamo, da zahtevajo slovenskih ali vsaj nemško-slovenskih tiskovin, nemške pa naj vračajo.

(Občina Zdole) pri Kozjem je menda prva v kozjanskem okraju, ki ima samo slovenski občinski pečat in tudi izključno slovenski uraduje in dopisuje. Čast županu narodnjaku! Toplo priporočamo, da se vzhleduje na narodni občini Zdole tudi Gemeindeamt Wirstanj in njeni gemeindevorsteher.

(Zimska letina.) Iz Zdol pri Kozjem. Zimska letina prav ugodno vlada ta mesec pri nas. Vse mrgoli delavcev po naših vinogradih, ki regulajo in grobajo amerikansko in našo staro trto. Le redko kedaj je tako ugodni čas v tem mesecu za taka dela. Snega, hvala Bogu, nismo imeli še letos nič.

(Trobentic) celi šopek sem videl za nekim grmom v kozjanski dolini. To je res vesela in redka prikazen v božični dobi.

(Hitrost naših pošt.) Gospod urednik! Mislimo, da ste čisto na nas pozabili zadnji petek, t. j. 9. t. m., ker ni bilo »Slov. Gosp.«, ne v soboto, ne v nedeljo na »gospodarsko bralno društvo v Kozje«. Za božjo voljo, smo si mislili, no, kaj ga pa je vendar zadržalo, da ga ni na beli dan. A glejte, smolo je imel. Drugi dan, to je v ponedeljek se le je prestopil prag naše čitalnice. Kdo je temu kriv, da je »Slov. Gosp.« iz Maribora v Kozje potreboval cele tri dni in nič več. Menda gospod urednik? A kaj še? Nemški poštni uradniki, ker ne vedo, kje stoji slovenski trg Kozje. Tako je prepotoval mnogo trgov in mest po Štajarskem in Kranjskem, kar se razvidi iz poštinih pečatov. Cele tri dni je »Slov. Gospodar« popotoval po svetu. Ko bi znal govoriti, bi nam povedal marsikatero zanimivo dogodbico o nemških poštinih upraviteljih ali uradnikih, ki ga pošiljajo od Poncija do Pilata, predno ga napotijo k nam v Kozje. — Dne 21. septembra je oddalo upravnistvo »Slov. Gosp.« za Fram odločeno pismo na pošto. Naslov je bil povsem slovenski in pristavljen še dežela, dasiravno je Fram tako blizu Maribora, da bi se lahko skoraj z nosom butnil vanj. List je potreboval v Fram skoraj četrta leta in dospel srečno naslovniku v roke dne 5. decembra. Tako ravna z nami nemški poštni uradniki. Sicer še v kratkem spregovorimo več o južnoštajarskih poštinih razmerah.

(Posvečuj praznik!) Pretečeno nedeljo se je zgodila v mlinu J. Winklerja na Muti velika nesreča. Mlademu mlinarju je stroj popolnoma eno roko odtrgal. Skoraj gotovo je, da ne bo več dolgo mogel prenašati velikih bolečin. Pri tej priložnosti se je zopet pokazalo, kako hudo Bog kaznuje tiste, ki ne posvečujejo nedelj in zapovedanih praznikov.

(Izkaz daril) za »Našo stražo« in »Ciril Metodovo družbo« prinesli bomo takoj, ko bo nam dopuščal prostor.

(Iz Ljutomeru in Veržeja) se nam poroča ob sklepu uredovanja, da so se tudi tamkaj jubilejne slavnosti vršile na jako slovesen način.

(Nesreča.) Iz Vitanja je šel v petek 16. decembra 21letni mladenič Jožef Plankl, p. d. Rančnik, v družbi s tremi možaki v grajšinsko goščo drva cepit. Razžagali so velikansko bukev ter odcepili rt z koreninami od stebila. Hipoma se prevrže rt proti Planklinu; ta hoče odleteti; toda spodrsne, pače, rt se zvali na njega ter mu glavo, vrat in prsa zdrobi ter zlomi levo roko in nogo. Mrtvega so zvelikli z veliko težavo izpod rti. Škoda za pridnega in jako razumnega mladenca!

(Poslanec Žičkar in tovariši) so vložili v zadnji državnozborni seji tri interpelacije, kojih prvo vidijo č. čitatelji na prvi strani. Ostali dve prinesemo prihodnjokrat.

Govorita pa o porotni obravnavi proti našemu listu o poštnem pečatu pri Mali Nedelji in o napisih ptujskih uradov. Neutrudnemu poslancu g. Žičkarju in tovarišem se javno zahvaljujemo za njih trud gledé naših zadev.

(Zavedne občine.) Prošnje za slovensko vseučilišče in deželno nadsodišče v Ljubljani sklenole so občine Cvetkovec, Presika, Veržej, Slamnjak, Biš, Trnovce, Ptujška gora, Sv. Lovrenc na Dravskem polju; državni poslanec dr. Gregorec je prve tri predložil državnemu zboru, druge pa ministerstvu za pouk in bogočastje, oziroma pravosodja. — Orehova vas pri Mariboru je po poslancu Žičkarju vložila prošnje za slov. nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani. Občine Gorica, Podova, Orehova vas in Sv. Marjeta tudi prošnje za slov. napise na pošti in postaji Rače. Le rački župan je za samonemške napise, čeprav niti nemški ne zna.

(Ogenj v celjskem »Narodnem domu«.) V ponedeljek okoli 6. ure zvečer je nastal po plinovi luči ogenj v izložbi Vaničeve trgovine v »Narodnem domu« v Celju. V trenutku je bila cela izložba v plamenu. S pomočjo kmetov, vračajočih se iz semnja na Teharjih, posrečilo se je ogenj kmalu zadušiti. Škode je nad 600 fl.; vendar je gosp. Vanič zavarovan.

(Celjski »kuheltajč«.) V trgovini nekega celjskega trgovca, ki se s ponosom prišteva med prve celjske Germane, se nahaja poleg drugih napisov, polnih pravopisnih kozlov, tudi ta le: Grösste Auswahl in Herrn-, Damen- und Kinder-Hütte (po naše: Največja izbira v koči za gospode, gospe in otroke). Kdo naj to kolobocijo razume? Res naši Nemci se pa že postavljajo s svojo »spraho«!

(Nehvaležnost — plačilo celjskih Nemcev.) V Celju je umrl Franc Tiefenbacher, ki je v svojem življenju mnogo pesnikoval. Iz njegovih pesni veje živo sovrastvo do Slovencev, vsled česar so tiste našim nasprotnikom posebno ugajale. Vendar je imel za to slabo plačilo; Celjani ga niso posebno podpirali, kajti še v svoji sivi starosti služil si je svoj vboren kruh s prepisovanjem v tukajšnji zemljiški knjigi. Tako plačujejo Celjani svoje »ljublence«. Najbrže bodo tega slabi časi celjskih Nemcev krivi.

(Delavski prijatelj.) krščansko-socialni list za delavce, ki je izhajal v Gorici, bode izhajal tudi v prihodnjem letu. List prinaša mnogo poučnega in koristnega gradiva. Celoletna naročnina 70 kr., naj se pošilja upravništvu »Delavskega prijatelja« v Gorici, Nunske ulice št. 10.

(Duhovniške spremembe.) Čast. gosp. kapelan v Loki, Ivan Rožman je prestavljen v Laško.

Društvene.

(Mili darovi za družbo vednega češčenja:) Ptuj gl. 23:12, Središče gl. 11:14 Sv. Jernej pri Konjicah gl. 30—, Sv. Marko, niže Ptuj gl. 10—, Pameče gl. 6:66, Devica Marija v Puščavi gl. 10:50, Sv. Ilj pri Gradiču gl. 13:55 kr., Kozje gl. 20—, Prevorje gl. 2—, Velika Nedelja gl. 18:10, Podčetrtek gl. 8:12, Kapela pri Radgoni gl. 21:60, Sv. Peter pri Radgoni gl. 10—.

(Narodna čitalnica) v Ptuj priredi na Štefanov večer gledališko predstavo »Oče so rekli, da le,« na Silvestrov večer gledališko predstavo »Štampilhar mlajši,« potem običajni društveni večer sodelovanjem pevcev in tamburašev. Dne 6. prosinca 1899 občni zbor s poročili, volitev novega odbora, končno dražba časnikov. Častite ude vabi k udeležbi odbor.

(Slovenska čitalnica.) Občni zbor »Slovenske čitalnice« v Mariboru je dne 18. t. m. svojega bivšega predsednika gsp. dr. Jerneja Glačnika, odvetnika v Mariboru za njegove zasluge za društvo imenoval častnim članom društva in volil nov odbor z gsp. dr. Firbasom c. kr. notarjem v Mariboru kot predsednikom.

(Bralno društvo pri Sv. Juriji ob Taboru) ima svoj letni občni zbor dne 27. decembra o polu 9. uri dopoldne v šolskih prostorih. Dnevni red: 1. Pozdrav. 2. Letno poročilo: a) predsednika, b) tajnika, c) blagajnika. 3. Pregled letnega računa. 4. Volitev novega odbora. 5. Plačevanje letnine in sprejem novih udov. 6. Razni predlogi in slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

(»Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuj«) priredi dne 26. decembra, na dan sv. Štefana, popoldne po večernicah v šoli letno zborovanje s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Vplačevanje udnine in sprejem novih udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Posvetovanje glede naročitve časnikov. 6. Predlogi. Potem prosta zabava v gostilni g. Martina Čeha. K prav obilni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

(Pozor poverjeniki Mohorjeve družbe!) Opozorite ude, da naj vsi prinesó udnino za prihodnje leto že seboj, ko pridejo po knjige. Sedaj se še lahko plača, sredi zime je slaba za denar.

(Nova Štita pri Gornjem gradu.) Ker g. Jelovšek ni mogel dne 4. dec. priti, preloži se je njegovo predavanje in glavno zborovanje »Kmetijskega in bralnega društva« na dan 29. decembra t. l. ob 8 uri zjutraj. K prav obilni udeležbi, tudi od strani sosedov, vabi najuljudneje odbor.

(Narodna čitalnica na Vranskem) si je izvolila za leto 1899. sledeči odbor: dr. Anton Schwab, Geršak, S. Meglič, Jezovšek M., Brinovec, Schaur, Kranjc, Lavrič in Govedič. Čitalnica priredi na Silvestrovo in na pustno nedeljo večji veselici, na Silvestrovo s petjem, godbo, dramatiško igro, deklamacijo itd., in na pustno nedeljo s kostumnim venčkom. Vmes se bodo vršile manjše veselice s plesom. Gospodu Simon Osetu, mnogoletnemu zaslužnemu udu, oziroma predsedniku čitalnice, izrekla se je o priliki njegovega izstopa iz čitalniškega odbora zahvala. Natančnejša oznanila glede veselice slede, a posebna vabila pa se ne bodo razpošiljala. Marljivo in vsestransko delovanje tega društva utegne letos številu udov pomnožiti; v to pomozí Bog!

(Saleska čitalnica v Šostanji) ima svoj redni občni zbor dne 26. dec. ob 3. uri popoldne v hotelu »Avstrija«, z narodnim vspeedom, k kateremu vljudno vabi odbor.

(V Celju) ima v četrtek dne 29. dec. ob 8. uri zvečer krščansko-socialno politično društvo »Naprej« svoj občni zbor v čitalniških prostorih »Narodni dom«. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev predsednika in odbora. 5. Slučajnosti. Dosedajni odbor tega društva vabi tem potom vse svoje društvenike in tudi druge zavedne Slovence, osobito naše narodne voditelje, da v obilnem številu pristopijo v to društvo.

(Zaradi ustanavljanja kmetijskih zadrug) po južnem Štajarskem, posebno še v mariborskem okraju se bo kmalu po novem letu sklical poseben shod v Mariboru, na katerem se bomo poučili o zadrugah in Raiffeisenovih posojilnicah ter bomo potem takoj začeli z gospodarsko organizacijo tudi pri nas. Govornik strokovnjak bo nam na tem shodu vse potrebno pojasnil. Na ta shod, čegar natančnejši vspeod v kratkem objavimo, že sedaj vabimo vse naše rodoljube in zavedne kmete, da se ga udeležijo. Pomagajmo si sami in Bog nam bode pomagal!

(K »delavskemu podpornemu društvu v Celju«) so pristopili nadalje ter vplačali in sicer kot ustanovniki: Slavna posojilnica v Celju 25 fl., g. dr. Jos. Serbec, odvetnik v Celju 25 fl., g. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju 25 fl. Kot podporni udi: Slavna posojilnica v Celju 25 fl., g. A. Šorn, kaplan pri M. Snežni 1 fl. 50 kr., Neimenovan 2 fl., g. dr. F. Janežič, profesor 1 fl. 20 kr., g. F. Jošt, posojil. taj. 1 fl. 20 kr., g. F.

Kmecl, krojač 1 fl. 20 kr., g. L. Baš, notar 1 fl. 20 kr., g. J. Detiček, notar 1 fl. 20 kr., g. K. Vanič, trgovec 1 fl. 20 kr., g. A. Kolenc, trgovec 1 fl. 20 kr., g. F. Lončar, taj. posojil. 2 fl., g. A. Perc, not. urad. 50 kr., gosp. L. Schellander, hiš. posest. 1 fl. 20 kr., g. H. Sax, strojevodja 1 fl. 20 kr., g. J. Hočevnar, krojač 1 fl. 20 kr., g. F. Vajda, davč. pristav. 50 kr., g. D. Hribar, trgovec 1 fl. 20 kr., g. J. Likar, zastop. b. Slavije 1 fl. 20 kr., g. J. Kapus, brivec 60 kr., gosp. A. Kuhar, kom. zavar. Dunav 1 fl. 20 kr., gosp. J. Topoljak, trgovec 1 fl. 20 kr., g. P. Kostič, trgovec 1 fl. 20 kr., g. F. Konfidenti, uprav. kem. tovar. 1 fl. 20 kr., Neimenovan 60 kr., g. V. Pegan, jurist 70 kr., g. M. Primožič, knjigov. 30 kr. vsi v Celju; g. Ivan Kozinc, župnik v Slivnici 1 fl. 20 kr., g. Št. Rojnik, oficijal v Gradcu 1 fl., gosp. F. Lipovšek, posestnik v Medlogu 1 fl., g. M. Ropas, izdel. glasovirjev v Celju 1 fl. 20 kr. — Vsem blagim dobrotnikom izreka tem potom odbor najtoplejšo zahvalo s prošnjo, da bi i dalje naklonjeni ostali društvu. Nadaljne prispevke sprejema blagaj. namest. g. Alojz Terček v Celju, v D. Hribarjevi tiskarni.

(»Gospodarsko zvezo« v Ljubljani) opozarjamo, naj izda v kratkem praktično navodilo za ustanavljanje kmetijskih zadrug in Raiffeisenovih hranilnic in posojilnic zajedno z vzglednimi pravili in naj v tej knjižici priobči v preglednih vrsticah koristi in uspehe dosedanje zadružne organizacije na Kranjskem.

(Za ogrske Slovence in za ljudske knjižnice ob meji) so lepo število knjig darovali sledeči p. n. gg.: O. H. Šalamun, kapucin pri Sv. Križu na Goriškem 40 knjig, vrli ljubljanski bogoslovci 160, rodoljubni gspdc. Micika in Tončka Štupca, učiteljici pri Sv. Marku niže Ptuj 290, nekaj svojih, ostale pa so jima izročili duh. svet. in župnik M. Slekovec, kaplan Menhart, nadučitelj Možina, prof. Cilenšek in odvetnik dr. Brumen; Slovenska Matica v Ljubljani 100, notar A. Kuplen v Črnomlju 17, jurist Ivan Zemljč v Gradcu 33, krojač Peter Mejač v Mariboru 25, ljubljanski bogoslovci v drugič 290 izvodov Pomladnih glasov in akad. društvo »Slovenija« na Dunaji letošnje Mohorjeve knjige. — Rodoljubni Slovenci in Slovenke, Bog Vam plačaj požrtvovalno Vašo ljubezen do zapuščenih obmejnih in ogrskih Slovencev! — Nadalnje darove vsprejema Fr. Sal. Gomilšek, kaplan v Jarenini, žel. postaja Pesnica.

Listnica uredništva in upravništva.

P. n. naročnikom »Slov. Gospodarja!« Da pri obilnem številu naročnikov in pri večkratnih enakih imenih ne bo pomot, naj stari naročniki zapišejo, kadar pošljejo naročnino, vsikdar številko adresnega ovitka, novi pa pristavijo besedi: **nov naročnik**. Ako med letom lista ne dobiš pravočasno, ne huduj se nad upravništvom, ki vsikdar razpošilja list vsem naročnikom. Potrpi nekoliko dni; morebiti je bil list zaplenjen in potoval v koš, ali si vsled zanikernosti na poštah ogleduje tuje kraje. Ga za par dni ni, vzemi četrto pole navadnega papirja, zapiši nanj: Številke . . . »Slov. Gospodarja« nisem prejel. Potem naslov. List pregani dvakrat, pa zapiši na zunanji strani: **reklamacija**, spodaj pa naslov: Upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru in daj na pošto brez marke. Reklamacija ne stane nič. Ostani listu zvest in plačaj, da ti je list cenejši, celo naročnino naenkrat, če le mogoče o novem letu za celo leto naprej. Pridobi kakega novega naročnika, vsak vsaj enega, pa nas bo za polovico več. Le ako je mnogo naročnikov, ima list moč in veljavo, pa vžene nasprotnike v kozji rog. Sicer pa želi vsem p. n. naročnikom »Slov. Gospodarja« vesele božične praznike in srečno novo leto upravn. »Slov. Gosp.« — Mnogim dopisnikom: Prosimo, potrpite! Vse pride na vrsto. Majhen prostor nam dela veliko preglavje.

Loterijne številke.

Trst 17. dec. 1898: 6, 42, 41, 15, 83
Linc » » » 38, 18, 65, 44, 45

Balna svila meter po 45 kr.

do 14 gld. 65 kr., kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — v najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. — Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.